

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre
frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és
egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kap-
ják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez
(Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadó hivatal: K-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyom-
dájában, hová hirdetéseknek s előfizetési pénzek küldendők.

Állami munkák és székelyek.

II.

A jelzett gyűlésből mi azon impresziót merítjük, hogy a mi iparosaink is rabjai az ismert székely konzervatívizmusk, mely idegenkedik minden újítástól, ha mindjárt ezen újítás szembeszökő hasznokat kínál is — mert, hogy az állami munka minden kockázat nélkül még is csak biztosabb keresetet nyújt, mint a piaci munka és a vásárok időrabló járása, mely legjobb esetben is csak annyit nyújt, mennyi az élet fentartására szűkös elégséges, míg ellenben az állami munka arra is képesítene az iparosokat, hogy valamit meg is takaríthassanak. Fájdalom, hogy ama arany igazság, hogy az idő pénz, nem érvényesülhet az osdi felfogás miatt iparosainknál. Az a tenger sok idő, mit a szomszéd megyékbe való utazgatás elnyel, tekintetbe sem jön, mert hát ezt a régi szokások úgy hozzák magukkal. Négy napig dolgozunk, hogy három napig utazhassunk s hogy többnyire mégis a kész áru legnagyobb részét visszahozzuk; ez a szokás minálunk és nem lehet iparosainkkal megértetni, hogy a vásárokra való utazgatásokkal elfeésérelt idő nagyobb értéket képvisel, mint az a haszon, melyet a vásár hajtt. Ezzel szemben az állami munka állandó munkát ad, azzal nem jár semmiféle idővesztés s mégis minden rizikó nélkül egyszerre nagyobb pénzösszeghez juttatja az iparost. Ez olyan igazság, melyhez semmi kétség nem férhet, melyet minden iparos belát, de nem követ. Ilyen felfogás mellett, igen természetes, hogy a magyar kormány jó indulatu gondoskodása nem vezethet a kellő eredményre, mert hiában részesíti iparosainkat rendkívüli kedvezményekben, ha azok nem merik azt elfogadni s idegenkednek olyan vállalatba befogni, melyet apáik és nagyapáik nem gyakoroltak. Látják, hogy azok a modernbb felfogású iparosok, kik állami munkákat vállaltak, jól boldogulnak, megvagyonosodnak, de azért, a mi új dolog, az nem kell nekik.

Fájdalom, ez a felfogás nyilatkozik meg az egész székely nép munkálkodásában. Mindig és mindenben a rideg konzervativizmus, mely utját állja minden téren a modern haladásnak. Hiában való tehát a kormány gondoskodása, nem fog az minálunk kellő eredményt elérni mindaddig, míg e nép a száz meg száz példa által okulva, magamagától rá nem jön arra, hogy az eddigi osdi rendszer sehogy sem illik bele a rohanókor keretébe s ha fenn akarja magát tartani, alkalmazkodnia kell

az újabb szokáshoz. Jobb ezt megérténünk s követnünk, mint azt megvárni, míg az ár elsodor.

Levelezés.

— 1895. június hó 8-án Altorján tartott estélyén felolvasta Páll Péter kijö. —

(Folyt. és vége.)

Az én elmondandó históriám ott veszi kezdetét, midőn 10 drb sorsjegyet kaptam előrusítás céljából, — egyenkint 30 kr. üzérkedési díj levonásba hozhatásának feltétele mellett. — Eddig énnekem soha eszembe sem jutott holmi 60.000 forintcskának megnyerése, azonban most annyira esábitóan mosolygott felém a sorsjegyekre esinosan lenyomatott, — de az asztalterítő nagyságu hirdményre is piros számjegyekkel oda pingált gyönyörű szép 60.000 forintcska, — hogy valóban gondolkodba estem. Hej Istenem! ha én nyerném meg! gondolám; de hátha éppen azon sorsjegyet találom eladni, a melyik nyerni fog?

Mutató ujjamat homlokomra szegezve, hosszas fejtegetés után mindannyi sorsjegynök megtartását okoskodtam ki elég helyesen, mert hát majd könnyen kifizethetem a megnyert 60.000 forintból! Hogyne nyernék? . . . arról szó sincsen! egész bizonyosan kezem között van a nyerni hivatott sorsjegy; vagy nem adott-e álmomban egy altorjai koldus 60.000 frtot? . . . ez pedig jó előjel; s vajjon a kézdivásárhelyi piacon hármunk közül nem én kapám-e meg a napokban a 10 filléres pénzt, — mely eset életembe első lévén, — ugyebár ez is egy jel a megnyerésre?

Ilyen ábrándozásaim közepett találkoztam egy uri emberrel, ismerőssémmel s e pillanatban azon ötletem támadt, hogy én őt titoktartása iránt próbára teszem; éppen ezért csak úgy félvállról szölgottam hozzá: „a 60.000 frtnyi nyereségem hazahozatalakor utitársnak Budapestre saját költségemen szívesen látnám, — csak a dolgot tartsa titokban”, — . . . s ezzel, mint ki dolgot jól végezte, elsiettem, feleletét be sem várva, — s ez volt az én szerencsétlenségem! 24 óra alatt az egész falu, — 48 óra alatt a vidék nagyrésze az én 60.000 frtos nyereségemről beszélt, — annyira titokba tartotta ismerőssöm

Az én Ernő pajtásom, — a leányok után bomló Frigyes barátom, kollegáim, Thekla néni, Jóska bácsi, az apám ödes anyja testvéreinek negyedik fia, s tudja Isten kik és hányan jöttek hozzám gratulálni nagy szerencsém alkalmából.

„Ah! Servus! hogy vagy? . . . hogy tetszik lenni? . . . ölelünk, esőkolunk te 60.000 frtos szerencsés halandó! szívünkbeli örvendünk ritka szerencséseden, s kívánjuk, legyen egészséged annak elkölthetésére, hosszú élettel!” . . . mondák egy szuszra, s midőn látták végtelen nevetésemet, azt az öröm megnyilvánulásának tulajdonították

„De az Isten szerelmére, csak egy szót engedjete!” . . . mondtam fu'dokolva a nevetéstől!

„Nem, nem! ne is köszönd gratulációntkat, tudjuk mi ugyis, mennyire jó szíved van, tarts meg ezután is jó barátod, rokonod, ismerőssöd, nénédnek

Végre is valami nagy bajjal szóhoz jutva, midőn határozottan kijelentettem, hogy csak egy ha-

szontalan pletyka az egész 60.000 forintos historia, nem hitték el, hanem haraggal távoztak, szememre lobbantva, mikép én már most csak azért tagadom, nehogy abból valamieskével őket is segitenem kelljen!

Ilyen körülmények között mit tehettem? elindultam egymagamra sétálni! sétaközben is egyik váltója kifizetéséért, másik ruha-számlája kigyentítésért, a harmadik, negyedik, ötödik, s tudja Isten hányadik 500—600—100) frt. azonnali kölcsönökért támadtak meg, — s ha egy koldusnak 2 krajczárt adtam oda, azt most meg sem köszönte, hanem azzal mormogott utánam, hogy a 60.000 frtból több is ki-
telhetett volna!

Találkoztam néha egyik-másik családdal, mámmal, esinos leánykákkal is, s úgy tetszett, hogy a mama irántam nyájassabb, leereszkedőbb, egy-egy szép leányka velem szembe mosolygóbb, beszédesebb, ragaszkodóbb, mint az előtt s ha jól visszagondolok, azt is megmondhatom, miszerint a pillantások szoralmesek, igézők, esábitók valának, s csak ilyenkor bántam igazán, miért is nincsen nekem 60.000 frtom? node most, midőn kiszűl, mikép én még sem nyertem olyan rettenetes összeget, nem fogok jól tudom olyan kedves, szeretetre méltó egyéniség lenni!

Még csak azt akarom megemlíteni, miszerint cipész, szabó, mosóné, s mindazok, kik szolgálatot tettek, kétszeres fizetést kívántak, mit meg nem adva engem a világon legfösvényebb embernek tüntettek fel! . . . még az 50 kros bélyegjegyet is 55 krért kívánták volna énnekem előrusítani.

Már más mód nincsen, vidékszerzte ki kell hirdessem dob és kürtöző harsogások közepette, hogy én „nem nyertem egy árva krajczárt sem!” . . . hiszen félek napnyugta után az utczán járni, romegek szobáin kongó, néma falai között, — s szóval igen szerencsétlen, szegény boldogtalan vagyok.

Arra kérem tehát nagyon tisztelt hölgyeim és uraim! tegyék meg velem azt a szívesseget, a kivel ma, holnapután találkozni fognak, hitessék el vele, győzzék meg róla, hogy én valóban nem nyertem 60.000 frtot! ha ezt megígérik, úgy én is szívből kívánom, hogy az Isten őrizze ilyen 60.000 frtos pletykától!!

Posta kézbesítés egy fontos akadálya.

A postai-tarifában intézkedés van ugyan téve az iránt, hogy különösen a nagyobb városokba szölgő postaküldeményeken a czimzett lakása, a kerület, utca, házszám stb. kiírásával pontosan megjelöl-tessék.

Ezen gyakorlati utasítást azonban a közönség oly kevésbé veszi figyelembe, hogy naponként ezer és ezer levél érkezik Budapestre és más nagyobb városokba, melyeken a czimzett lakása hiányzik.

Eannek azután az a következménye, hogy a levelek tekintélyes része vagy hosszas kördezősködés után elkösse és sokszor illetéktelen egyénnek kézbesítetik, vagy egyáltalában nem is kézbesíthető. Különösen előfordul ez rendes körülmények közt is olyan esetekben, midőn betegség, fegyvergyakorlatokra való behívás és más offlele okok következtében a kézbesítésre hivatott egyént mással kell helyettesíteni. A napokban lefolyt sztrájk közben különösen nagy fennakadást okozott ez a körülmény, a budapesti posta- és távirdaigazgatóság költséget és fáradságot nem kimélve hasztalan igyekezett azon,

hogy a posta forgalommal kapcsolatos és a közönségre annyira fontos kereskedelmi és magán érdekek a forgalom szünetelése által kárt ne szenvedjenek, hasztalan pótolta a sztrájkoló egyéneket más munkásokkal, minden jóakarata füstbe ment a közönség azon mulasztásán, hogy a Budapestre szóló levelek nagyobb részének czimeiből az utca és házszám hiányzott, holott, ha ezen akadály fenn nem forgott volna, a küldemények nagy része a sztrájk tartama alatt is akadálytalanul kézbesíthető lett volna.

Reméljük, hogy az elmúlt forgalmi zavarokból a közönség is saját jól felfogott érdekében le fogja vonni azt a tanúságot, hogy postaküldeményeinek gyors kézhez jutását a megfelelő teljes cím ráírásával biztosítani igyekszik, mert különben a nagyobb városok postahivatalai — különösen Budapest — a legjobb akarat és igyekezet mellett sem képesek az érkező küldeményeket gyorsan kézbesíteni, a késedelem pedig sokszor magántermészeti ügyekben is nagy hátránnyal járhat egyesekre, üzletemberekre pedig valóságos kalamitás, a melyen esakis az érdekelt közönség maga segíthet az által, ha a pontos és gyors postakézbesítésnek azon itt említett akadályát elhárítja és postaküldeményeinek címzésére gondot fordít.

Színház.

Junius 22-én, szombaton, Zeller Károly nagyhírű 3 felvonásos operetteje, a „Bányamester” került színre, színpadunkon először. A „Bányamester” tartalmas művészi rénával megirt elévülhetlen becsű, fülbemászó zenemű, melynek a meséje ugyan fogatkozik — mint majdnem minden operettnak — de e hiányért bőven kárpótolja a hallgatót a zene, melynek minden része gyönyörűen domborodik ki. A kardalok, solók, kettősök és hármások, az első és második felvonás finaléja, valamint Martin bányamester románcza genialis elméből művészi kézzel vannak megírva.

Az előadást — mely elé feszült figyelemmel néztünk — gondos ösmüködés és pontos betanulás jellemezték. Gyarmathyné (Nelly, csipkeverő leány) mindvégig jól játszott és még jobban énekelt. Perczel Mari (Fichtenau grófkisasszony) játéka válogatott és élénk volt, hangján és énekén a lámpaláznak nyomai sem mutatkoztak. Perényi J. (Roderik herceg) hangjánál volt, de kissé vontatottan kellett játszani. Szerencsétlen énekszerkepe folyton a magasabb regiszterekben mászkál minden szívező hullámnál nélkül, és azért nem tudhatta hangjának terjedelmét s volumenét érvényesíteni. Zvack bányagazgató (Vihari E.), Elfrida, felesége (Erdélyi Ottika), Tsida raktáros (Szebenyi) és Dusel úrnok (Fereneci) személyesítésükhöz tökéletesen illő ensemblet alkottak.

Martin bányamester (Lágh Ödön) az egész operettet kifogástalanul rendezte, jóízű temperamentummal játszott, s a második felvonás végén levő balladáját pontos technikával, díszletes műancirozással s nagy hatással énekelte. Csak az a kár, hogy a gyorsabb ütemű énekei, illetőleg ezek szövegei meglehetősen homályból kandikálnak elő.

Strobl fogadás (Gyarmathy) pompás alakítás s rövid élete miatt sajnálkoznunk kell fölötte.

A minden ízében jól sikerült előadást teljesen telt ház, elegendő publikum élvezte végig s hatását a két napra rá következő rettegést és ármányos „Bánk-bán” sem rontotta meg. No, meg a kaszát sem!

Vasárnap: „Goldstein Számi” ment második, ezúttal is telt ház előtt. A darabot itteni premijé után ismertettük s ez előadásról is csak ugyanazt mondhatjuk.

Hétfőn: Könyves Jenő elismert kitűnő drámai színészünk és rendezőnk jutalomjátékául „Bánk-bán”, Katona József 5 felvonásos világhírű tragoédiája ment, idáig a legzsufoltabb ház előtt. A darabot majdnem mindenki ismeri, s azért ennek méltatását mellőzve, csak ez előadásról emlékezzünk meg.

A czímszerepben Bánk-bánt, Magyarországnagy urát Könyves Jenő személyesítette abszolút becsű művészettel s nagy tanulmányra valló praecizitással. Tökéletesen a darab szelleméhez s intencióihoz alkalmazkodva természetes könnyedséggel

s biztosan mérkőzött meg valóban nehéz feladatával. Komoly, higgadt és megfontolt ott, a hol Bánk egyénisége úgy kívánja s viharosan kitörő szenvedélyeiben is — hol a tulzás is némileg megengedhető — megtartja egyéni higgadtságát s soha sem lépi át a megengedett határokat. Ugy látszik, hogy ő a darabot különös tanulmánya tárgyává tette s annak minden legkisebb részét is ismeri. Ez mutatja meg neki minden darabban a biztos és egyenes utat, melyen mint szereplő és mint rendező egyaránt biztos lépésekben halad előre. Kifakadásaiiban nem tülöz, pathosában természetes, egészséges drámai organummal megáldott színész, kinek minden legkisebb szava tisztán érthető s ki természetes játékával és kitűnő alakításával bármely nagyvárosi színpadnak díszére válhatna.

Tuboly Klementin — mint mindig — nehéz szerepét nagyon jól betanulta s nagy tehetséggel és készséggel játszotta. Különböző még ez ideig nem volt okunk, hogy a kisasszonyról jónál egyebet mondjunk s személyisége jövőre is eléggé garantírozza beléje helyezett bizalmunkat s osztatlan tiszteletünket. Szerepében teljesen otthon volt s kitűnően betöltölte magát Melinda lelki állapotába.

Laczkó Aranka (Gertrudis anyakirálynő) habár kifogástalanul játszott, még sem érezhette magát jól a királyi bióriban, mert egész szerepén valami fanyar íz vonult keresztül, mit kissé vontatott előadása s szakgatott beszéde még érezhetőbbé tett.

Petur bán (Gyarmathy) alkalmas dalia volt, azonban szenvedélyén nem bírt uralkodni s kifakadásai nagyon zajosak voltak.

Vihary Elemér és Lágh Ödön szintén jól játszottak, de beszédük kissé szakgatott volt, a miért talán a sugóra kell haragudnunk.

Kedden, június hó 25-én színre került „Charlóné” angol bohózat, felve vaskos drasztikus humorral, a melyet azonban az arra való közönség szívesen néz meg mégis, hogy egyszer már, amugy isten igazában kimúlás: magát.

Kár volna a darabban részletesebben foglalkozni, mert a kik ott voltak (nagyon esekély számban), azok már ismerik e jeles darabot, a kik pedig ott nem voltak, azok örüljenek annak, hogy nem látták.

A mi magát az előadást, illetve annak rendezését illeti, az minden tekintetben kifogástalan volt, mint minden dráma, színmű és vígjáték, mert tagadhatatlan, hogy ezen válfajú darabok Füredy társulatánál a legsikerültebbek minden tekintetben, mert meglátszik azokon a szakavatott kéz.

A mi a szereplőket illeti, noha nem születettek angol színészeknek, helyesen megfeleltek hivatosságuknak. Ferenecynek (Lord Frank Baberli) a mokáin sokat nevettek, Szebenyinek (Charli) lagymatagságán pedig sokat szomorkodtak; eddigelő azt kellett tapasztalunk, hogy ő minden szerepében csak Szebenyit produkálja, pedig nagy hiba, ha egy színész a saját egyéniségét viszi a színpadra.

A férfiak közül különösen Könyves (Jack) érdemeit említést, a ki minden alkalommal megmutatja, hogy ő mennyire felül áll a vidéki színészek általános chablonszerűségén. Vihari (Spittique) és Gyarmathy (Chesney) igen élvezhető alakok voltak.

A nők közül nagyon kedves volt Tuboly (Annie) és Laczkó (Kitti). Mindketten igen jól belelétek magukat a helyzetbe. Különböző a darabot majd ismét szívesen megnézzük, ha Füredy visszakérül Váshárllyra... (?)

Szerdán „a bányamester” került színre nagyon esekély számú közönség előtt másodikor.

A szereplők ugyanazok voltak, kik először s ugyanannyi tapsot érdemeltek, mint akkor.

Strobl koresmáros vagy belezavarodott szerepébe, vagy a zenekar játszott rosszul, de annyi bizonyos, hogy egyikből sem értettünk semmit. Talán rossz volt a sugó vagy a nagybőgő?

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

LXXVIII.

Téns Szerkesztő Ur!

Minden esztendőben nyárnak évadgyán megérkeznek hezzánk a kolerás hírek s az diátristák. Rendesen egy időben jönnek, mikor jó meleg va-

gyon, met sem az színész, sem az baczellus nem kedveli az hideget. Most pedéglen nem igen alkalmas az üdő járás egyiknek sem, met az jó Jédus látott ijen üdőköt, egyik nap ojan meleg vagyon, hogy még az ezigány purdó es levétkeznék, ha vóna gunya rajta, az másikon pedéglen ojan hideg vagyon, hogy még az korolla baczellus es bundában jár. Ennél fogvást sem az diatrista komáknak, sem pedéglen az koma baczellusoknak nem valami nagy menedéki vagyon. Az téns gubernium különben asztot poronesolja, hogy az ember szedje ki az burjányt az kertje mellől, egyék hust és igyék bort, tareson tisztaságot, vagyes minden héten legalább kétszer vegyen tisztát s oszténgad ne féljen az kolerától, de asztotmán nem poronesolja, hogy ezbe az kideg üdójárásba színházba menynyen, ennőfogvást az nyomoruság baczellusa könnyen beléüthetno az szegény diatristákba, ha nem vónánk itt münk kárbahágó kebeles pógárok, ugymint én, kántor komám és Móriéz zsidó, kik es atyafiságos jó indulatval kisegöljük ökemiket. El elmenegőtünk az színházba s az magunk 20—20 új kra'ezárjával segitünk rejtök, a miből lehet. Móriéz zsidó aszongya, hogy ha az ember az teatrumot élvedzi, éppeg annyé, mintha esáját innék, met mivelhogy teatrumot élvedz, én pedig aszondom, hogy ez zsidó szomárság, met az teatrum sokvalta jobb, mint az a hitvány nimet ital, mivel az a lekki táplállya, ez pedéglen csak arra jó, hogy az boritáltól az gusztsutát az embernek olvegye.

Hogy mán végre az dologra térjek, az napokban esimég benn vótunk az diatrumban. Valami vitézi színadarabot adtak, mejnek az neve ojan forma, mint egy kaputroknak, mejet régen viseltünk. Eddog aszt hittem, hogy a báb-bánt szabók esinálják s most tudtam meg, hogy bizony aszt egy Katona esekelkedte. Mi minden jóeskat tanulhat az ember fia a teatruban. — Különböző ezen alkalomval az történt velünk, hogy egy küsnyég megkéstünk. Mú kántor komámval erőst siettünk, de Móriéz zsidó csak nem akart jóni s mind csak asztot moadta, hogy uri tempó későn menni az deatrubba. Végre es kénytelen vótam az hébert jól nyakszirtion kuhintani, hogy az uritempójából kivegyem.

Az mint az diatrumból kőzeledtünk, nagy óbogatást s veszekedést hallottunk. Asztot hittük, hogy verekednek, hanem hamarka észrevettük, hogy oda benn mán esinálják az előadást. Azok a szép gunyás vitéz uraságok es fejnérepek kiabáltak bizony ojan erőst, met kántor komám aszongya, hogy az vitézi színjátékokban ez így dukál, az régi magyarok nem beszélgettek illedelmesen, hanem mindőtég veszekedtek es verekedtek. Persze, hogy persze, bizony furesaeska lenne, ha azok az vitéz magyar urak ugy beszélgetnének, mint az mostani pógári nemzet. Hát bizony ez csak így szép. Ha az ember vitéz, legyen vitéz s ne simandriskodgyék, hanem mongya ki bátran, a mi az begyiben vagyon. Különböző az nagy hazafiak most es éppogugy kiabálnak, mint az régi jó világban.

Az igaz, hogy az szovakból nem sokat értetem, met hát az ijjen ősi es hősi játékokban nem szokás tisztán beszélni, hanem annyót még es megértetem, hogy azok az szép gunyás uraságok erőst agyarkodtak egy fejnérepek, kit kirájnénak hittak, mely asszonyi személyi temtyibon lapos, de játékokban alapos vala s az végin es ökeme s még egy szilimány temetű, de azét elég kellemetes menyeesko halálodzik meg. E felett vót még egy kis esid szőfojtatás s azval minekutána az szent hazas meg vót mentve s leölni való asszonyi személy sem vót több, az darabnak vége lett.

Mán e bizony szép darab vót, másor es meg-nézném.

Még csak asztot kell megmondanom, hogy az münk színpadunk es az székelő fővárosé közt az a különbség, hogy nálunk az jó isten tarttya meg így nyárnak évadgyán a „zápor próbát” s minekutána egyszer mán sikerült, többször es megeselek-szi. Ennél fogvást az tüztől nem félhetünk, de a viztől mán rettegünk. De nem csak münk, hanem a diátristák es, met egy jó essőskeke ugy elveri az termecskét, mint az poronesolat. Az jó Jédus adgyon nekik jó üdőköt, mő pedéglen kántor komám szübatóritás okáét innánk egy esseppet.

Kárbahágó, 1895. június 18.

Maradtam
tisztelovel s becsülvel
Jámor Están
egyházi.

Irodalom.

— **A szürke ruhás hölgy.** Ohnet György a legkedveltebb francia regényíró szenzációs sikerű legújabb regényét közli június végétől kezdve a „Pesti Hírlap,” mely megszerezte annak egyedüli kiadási jogát magyar nyelven. Ugyancsak a most kezdődő új félévben folytatja Jókai Mór nyolcz külön novellából álló „De kár megvénülni” című regényét, melyből már hat novella jelent meg. Mikszáth Kálmán pedig hosszabb elbeszélést írt a Pesti Hírlap regényesarnoka számára, mely a közlöttek szerint kétségtelenül legértékesebbnek ígérkezik valamennyi lap között a jövő félévre. Egyedül áll a „Pesti Hírlap” a magyar lapok közt az olvasóinak nyújtott külön kedvezmények tekintetében is. Azonkívül, hogy már évek óta teljesen díjtalanul nagy képes naptárt küld minden előfizetőjének karácsonyi ajándékkul: július hótól kezdve minden hónap elsőjén esimes naplót mellékel előfizetői számára, egy óra szóló naptárral és a hó minden napjára külön följegyzési lappal, a mely hasznos kis napló — kivált a vidéki előfizetőknek — bizonyára kellemes meglepetést fog okozni. Ha meggondoljuk, hogy a Pesti Hírlap egész éven át napról-napra legbővebb tartalommal jelenik meg (egyetlen más lap sem ad naponta 18—20—24 és vasárnap állandóan 32 oldalt), úgy igazán bámulunk kell, mikép lehet — valóban minden versenyen felül, — ennyit adni havi 1 frt 20 kr. és negyedévi 3 frt 50 kr. előfizetési pénzért. Van a Pesti Hírlapnak gyönyörű kiállítású és (Magyarországon egyedül) hetenkint megjelenő divatlapja is, a Párisi Divat (pompás színes képekkel és külön regény-melléklettel), mely a Pesti Hírlappal együtt járva negyedévre csak 1 frtba kerül, vagyis a Pesti Hírlap és Párisi Divat jul.—szeptemberre 4 frt 50 kr. Mutatványszámokat mindegyik lapból szívesen küld a kiadóhivatal (Budapest, V. váci-körút 78.)

Január óta van a magyar hölgyközönségnek olyan divatlapja, melynek sikerült a párisi izlés egész fejlődését s a divat minden szép alkotását teljes képben tárni fel. Ez a lap, mely az összes többi divatlapok fölött áll, a „Párisi Divat.” Ábrái és szövege egyaránt képesít arra, hogy a közönség úgy tekintse, mint a hamisítatlan, elegáns és választékos párisi izlés legmegbízhatóbb ismertetőjét. Egyik főelőnye az, a mivel rajta kívül egyetlen e fajta lap sem dicsőítható, hogy minden száma ugyanakkor, ugyanazon órában jelenik meg itt, mint Párisban, hol az e lapnak megfelelő francia közlöny évek óta kedvelt lapja a párisi hölgyeknek. Ábrái mind fényképfelvétel után készülnek s így mutatják be a párisi és londoni nagy szabó-műtermek (Worth, Laferrière, Rodrique, Moslard, Redfern) mintaruháit, részletes magyarázattal és szabás mintákkal. A „Párisi Divat” hetenkint jelenik meg, minden szombat, három nagy íven, vagyis 12 lapon. Első íve a divatnak, a második a kézimunkáknak, háztartásnak, lakásberendezésnek, az orvosilag ártalmatlannak nyilvánított szépitőszerek ismertetésének s más e fajta tudnivalóknak van szentelve. Harmadik íve négy teljes lapon regényeket és beszédeket közöl. Kéthetenként szabásminta-ív s havonként színes divatkép egészíti ki a lapot. A szerkesztőség a szerkesz-

tői üzenetekkel és a megrendelések elintézésével is készségesen van segítségére az olvasóknak. A magyar hölgyközönség csak saját kitűnő ízléséről s helyes ítéletéről tett tanúságot azzal, hogy már eddig is, e félév alatt úgy megszerette e lapot, a mit annak nagy elterjedése bizonyít. A „Párisi Divat” előfizetési ára egy évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. A „Pesti Hírlap” politikai napilappal együtt egy évre 18 frt, félévre 9 frt, negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal.

Ujdonságok.

— **Lőnhart Ferencz,** erdélyi r. kath. püspök bérmautájában rövid időre Seps-Szentgyörgyön is kiszállott, honnan miután a flu-árvaházat látogatásával tüntette ki, Köröspatakra utazott a gr. Kálnoky Félixné alapította árvaintézet megtekintésére.

— **Háromszékmezei képek.** A kereskedelemügyi miniszter, a háromszékmezei kir. állam-építészeti hivatal javaslata alapján Háromszékvarmegye azon szép részletét, a melyeken közutak vonulnak keresztül és nevezetesebb ut- vagy hidépítési munkák létesítettek, fényképekben mutatja be az ezredéves kiállításon. E végből megbízta Vágó Bertalan államvasuti számtisztet, a kitűnő fotografust, felvételek eszközölésével. Különösen az ojtói szorosból, a bodza-kraszna vidékről, a kézdívásárhely-büdös-bükszádi vonalról és az Oltvölgyéből választottak ki azon pontok, melyek tájképi érdekességgel bírnak, vagy pedig technikai szempontból jelentősek.

— **A székelyek ünnepe.** Kézdí-Polyán háromszéki községben nemrég folyt le a község határára fakadó Vénus-forrás felavató ünnepe. A szomszédos községek intelligenciája teljes számmal volt képviselve s ott voltak Lengyel Béla dr., a budapesti egyetem rektora, a román kormány megbízásából Babes bukaresti egyetemi tanár, továbbá Gidófalvy Kovács Elek és Solny János főesperesek, Gábor Péter főszolgabíró stb. Az ünnep a község háza udvarán folyt le s a vendégek ünnepelték a forrás új tulajdonosát, Olteanu Sándort, a ki a székelységnek használ a Vénus-víz világforgalomba hozásával, mert a forrástelepen igen sok székelyt alkalmaz és tart vissza a Romániába való kivándorlástól. A szakértők kiemelték a Vénus-forrás kimeríthetetlen gazdagságát és vízének katalmas üdítő és gyógyító erejét, különösen vese- és emésztési bajokban. Este táncz és tűzjáték fejezte be az ünnepet.

— **Háromszékvarmegye** alispánja pályázatot hirdet a huszár alaphól meghatározott két 240 frtos ösztöndíjra, melyre ezuttal olyan huszár családból származó ifjak pályázhatnak, kik a műgyermemet vagy Ludovika-akadémiát akarják hallgatni. A pályázati kérések 1895. július 31-éig beadandók az alispán urhoz. A kérés felszerelendő: a) kérelmező keresztlevele, melyben törvényes származása bizonyítva legyen; b) valamely magyar honi főgymnázium vagy főreáltanodában nyert érettségi bizonyítvány; c) saját és szülei vagyonára vonatkozó közszégi előjárásági bizonyítvány; d) arra vonatkozó bizonyítvánnyal, hogy pályázó jogosult volt, Székely huszár családból származik, mely bizonyítvány a közszégi előjárásági és azon községbeli huszár családokhoz tartozó tag által állítandó ki; e)

a katonai Ludovika-akadémiai szakra olyanok is pályázhatnak, kik gymnázium, vagy főreál vagy polgári iskola 4 osztályát végezték.

— **Polgári fiúiskola záróvizsgálja.** Nagy érdeklődést tanúsított a közönség a helybeli polgári fiúiskola vizsgálata iránt. Nem csak a szülők, hanem a tanügybarátok is szép számmal voltak jelen a két napig tartó vizsgálaton. A növendékek értelmes feleletei örömmel töltötték el a hallgatóság kebelét s Bartók Károly polgármester gondnoksági előnk meglepő szavakban fejezte ki a szülők és tanulók előtt legforróbb köszönetét úgy a derék igazgató Erdélyi Károlynak, mint a buzgó tanári karnak. Gratulálunk.

— **Eljegyzés.** Székeshelyvári Boldizsár Andor m. kir. esendőrhadnagy f. hó 19-én eljegyezte Nagy József nyugalmazott eskimogyoi főszolgabíró leányát, Ida kisasszonyt.

— **Házasság.** Kladek István szabadkai építési vállalkozó, a kézdívásárhelyi Rudolf kórház derék építője, tegnap tartotta esküvőjét Szabadkán Antonits Teréz kisasszonnyal. Gratulálunk az ifjú párnak.

— **Furfangos csaló.** Mult esőtörtökön este 9 és fél óra tájban egy ismeretlen muzsikusz cigány egy cipész inast megszólított az utcán, hogy nézze meg a szomszéd vendéglőben, nincse ott egy Szalay nevű szentgyörgyi ügyvéd. A gyermek beismert; de előbb átadott egy nagy kendőt megörzés végett. Mikor visszajött, sem örvöndnek, sem kendőnek híre sem volt. A jó madár megugrott a könnyen szerzett prédával. A rendőri nyomozat a tettes kiputolása iránt megindított.

— **Leővey József** az itt működő szintársulat tagja, ki ismeretes még a mult időből, a mikor Váradí Ferencz szintársulatánál mint szerelmes színész és mint rendező működött, Julius hó 4-én üneplő szinpadí működésének 30-ik évfordulóját, mely alkalommal színre kerül Csiki Gergely kiváló romek színműve; „A vas ember”. Ki a színészet tövises, küzdelmes életét csak távolról ismeri a mult időkből, a mikor még Leővey pályáját kezdte, menyinyi küzdelmet, nélkülözést kellett szenvednie, annak leírására nem volna elég e hírlap hasábjai; talán egy egész könyvet lehetne írni 30 évi szinpadí működéséről. A legmelegebben ajánljuk a n. é. közönségnek a jubileumot, menjünk el mindannyian, a kik a szinművészetet pártoljuk, jójuk le adónkat a szinművészet harezósának azzal, hogy legyünk a művészet templomában tömegesen.

— **Biztos szer** a gallérokat, kézelőket stb. úgy keményíteni, hogy úgy nézzenek ki, mintha ujak volnának. — Tekintettel azon követelményekre, melyeknek mai nap a fejérművek fényesség és merevségre nézve meg kell felelni, az egyszerű rizs-keményítőt különféle pótszerek — mint főtt bórís, gumui, viasz stb. hozzáadása által iparkodnak a mosónők javítani, ami azonban csak gyakorlat és tapasztalat útján érhető el. Ez az oka, hogy sok háztartásban folytonos a rozsl sikerült keményítés miatti panasz. De a keményítés mindenkor biztosan, pompásan sikerül, ha Mack kettős keményítőjével történt, mely feltétlenül megbízható és használatra teljesen elkészített keményítő szer, a mely továbbá szükséges pótszereket, ugyszintén a fényesítésre szolgáló anyagokat kellő arányban tartalmazván, lehetővé teszi, hogy gallérok, kézelők stb. rövid idő alatt úgy keményíthetők, hogy ujaknak tűnnek fel.

Mack féle
Dupla-
Keményítő

Egyedüli gyártója a feltaláló: Mack Henrik Ulm a. D.

a leggyorsabb és leggyorsabb mód gallérokat, kézelőket stb. csekély fáradsággal úgy keményíteni, hogy oly szépek, mint ha ujak volnának,

kizárólag abban áll, hogy

Mack dupla keményítőjével

keményítjük azokat.

Aki egyszer használta, mindig csak ezt alkalmazza.

Mindenütt kapható 3, 10 és 20 krajczáros Cartonokban.

Pórtár osztrák magyarországi részére:

Voith Gottlieb, Bécsben III.

A brassói portland-czement-gyár

Brassó (Erdély) ajánlja legkitűnőbb

PORTLAND-CZEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kézdí-Vásárhelyt kapható K. Csiszár József urnál.
Seps-Szentgyörgyön Ferencz Lajos és Császár Sándor, Császár Gyula és Dézsi János uraknál.

30 30—40

Alólirott tisztelettel tudatom
 úgy a helybeli, mint vidéki
 n. é. közönséggel, hogy a

LEGDIVATOSABB

◆ női ruhák ◆

elkészítését, valamint régi-
 nek újra való átalakítását
 elvállalom s tanítványokat is
 felfogadok.

Szíves pártfogást kérve,
 maradtam

kiváló tisztelettel
Lipeczki Juliska.

(Lakásom: a református
 temető utcájában.)

(92.) 2-2.

A RICHTER-féle
Tinct. capsici comp.
 Ez a Horgony-Pain-Expeller néven is is-
 meretes, igazán nő-
 szerű háziaszer most
 már 25 év óta legjobb táj-
 dalomcsillapító, bedörzsöl-
 lesnek fenyvesen behízonyult
 köszvénynek, csúszónak, tagszag-
 gatasnak stb. nel. A föld összes
 országában nagy elterjedést és
 biztos hatása következtében minden
 oldalról oly elismerést talált, hogy minden
 betegnek joggal ajánlható. A

Tinct. capsici comp.
 (Horgony-Pain-Expeller)
 kimagasló állását a fájdalomcsillapító be-
 dörzsölések között diadalmasan megtar-
 totta, különféle felbujtás és utánzatok da-
 cára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték
 arra nézve, hogy a közönség jól meg-
 tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utánzatot ne kapjunk,
 bevasárlás alkalmával vedjék meg, a
 vörös horgonyra figyelendő és minden
 üveg ezen így nélkül, mint nem valódi
 visszautasítandó. A gyógyszerárakban
 kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr.
 árban, üvegenként; **Budapesten: Török**
József gyógyszeresznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thür.

Legjobb szer poloz-
 kak, bolhák, molyok és
 kák, szabók ellen!

5-6 (45)

ZACHERLIN

Hatása bámulatos!

Nem létezik hozzá hasonló szer, mely bármiféle rovar oly sikerrel pusztítana,
 éppen azért, mint maga nemében egyetlen, az egész világon nagy hírnek és keresettség-
 nek örvend. Ismertető jelei: 1. a lepecsételt palaezk, 2. a „Zacherl“ név.

A „Zacherlin“ valódi minőségben kapható:

Kézdi-Vásárhelyt:	Csiszár Pál, Jancsó Géza, Kovács Ferencz.	Csik-Gyimesen:	Szücs György.
		Csik-Szereda:	Nagy Gyula.
		Rakottyas:	Thieme és Társa.

Hirdetmény.

**Baró Apor Gábor tulajdonát ké-
 pező a Karatna-Voláli határon lé-
 vő tagosított 96 katasztrális hold
 területű első osztályu szántó ha-
 szonbérbe adatik. — Értekezhet-
 ni e tárgyban Feltorján lakó Dr.
 Pethő Józseffel.**

(90.) 3-3

Alólirott tisztelettel ajánlom a nagyérdemű közönség becses figyelmébe
 a helyi piacon már

3 év óta fennálló

ÓRÁS ÜZLETEMET.

Továbbá értesitem még, hogy mint szakértő elektro-technikus, házi
 távirók szálloda távbeszélők és villámhárítók, szóval minden o szak-
 ba vágó munkát elvállalok, miután az első magyar villanyos műtani gyár-
 ban alkalmazva voltam s így ezekhez alaposan értek.

Elvállalom toronyórák javítását s ujonnan való felállítását, miután
 a világ első gyáraival összeköttetésben vagyok.

Teljes tisztelettel:

Zeidner Lajos,

műórás és villanyos műszaki berendező

70 4-6.

Iparosok és gazdák figyelmébe

ajánljuk

locomobilfűtéshez kitűnően
 alkalmas

salgótarjáni és petrozsényi

darabos, koczka- és dió-szenünket,

valamint aknaszenünket kazánfűtéshez.

Mérsékelt árak, gyors és pontos szállítás.

A salgótarjáni köszénbánya
 részvény-társulat
 igazgatósága.

Budapesten, V., József-tér 14.

BÉRBEADÁS.

Előpatakon a sétatérén, az ugynevezett Antos János-féle
vendéglő-helyiség

folyó évi szeptember 29-től egy vagy több évre bérbe kiadó.
 Közelebbi felvilágosítás szerezhető Kökössi Árpádnál Sep-
 si-Szentgyörgyön.

(88) 3-3.

Ny. ifj. Jancsó Mózes-nél Kézdi-Vásárhelyt.